తేనీటిగిన్నెలో తుపాను

తుపాను వచ్చిన మర్నాడే దీని విషయమై వ్రాయటం సంభవించటంవల్ల ఆవిషయం తలుచుకొన్నప్పుడల్లా నాకు గుండెలు దడదడా కొట్టుకొంటవి. భయంచేత వళ్ళు వణుకుతున్నది. కలం సాగటంలేదు. కాని కథవ్రాసి పంపమని వాకుం ?

గుండెలలో గడ కొంచెము ఆగి ఈవేడిరక్తము కొంచెం చల్లబడ్డ తరువాత వ్రాస్తే బాగుండును. ఢక్కా వాయించినట్లు రుంజ మోగించినట్లు నాగుండెలు ఢమా ఢమా కొట్టుకొంటున్నవి. కాని ఏంజేసేది ధైర్యం చిక్క బట్టి కలం సాగిస్తాను.

అనుగో అప్పుడే మాకథ చదివే వారిలో కుర్రవాడు వణుకుతున్నాడు భయంచే.

అవును. మరి భయంకరమైన విషయం చెప్పే సమయంలో భయం వేయటంలో విచిత్ర మేముంది.

దొడ్లో ఏదో చప్పుడవుతోంది. నాగుండెలు ఆగిపోయినాయి. ఎల్లాగ!

అతను అప్పుడే నవ్వుతున్నాడు. గొప్ప గొప్ప వీరులు శూరులు పుట్టిన దేశంలో పుట్టి భయంచేత వణుకుతున్నావా అని అతడు నన్ను పరిహాసం చేస్తున్నాడు. ఎవరి ప్రాణం వా

దికి వస్తేనే కాని వారికి తెలియదు. దూరంగా ఉన్నంతసేపు ఎన్నికబురులైనా చెప్పవచ్చు! పెద్దపులి అడివిలో కనిపించింది రా హడిలిపోయాను అంటే తోకముడుచుకొని నేల కేసి కొట్ట లేకపోయావా అన్నట్ట. గొంతుమీదికి కత్తి వస్తేగాని కత్తి కరుకుదనం తెలియదు. ఇంకోడు నాస్థితిలో పిరికితన మేమిటి? ఇంతకంటె అర్ధాన్నంగా ప్రవర్తించేవాడు.

పట్ట పగలైతే ఎవరికీ భయంలేదు. అర్ధరాత్రివేళ జరిగిన విషయాన్ని జూచి ఎవరు హడలిపోరు? మేము ముగ్గురం ఇప్పుడు ఒకరినొకరు ఆనుకొని కూర్చొన్నా ఇంకా జంకు వదలలేదు.

అసలు సంగతి చెపటానికి నోరు రావటంలేదు. ఎల్లా చెప్పేది. జరిగింది జరిగినట్లు చెప్పేదా! అంటే ఆవిషయంయొక్క మొదలుఅందుకొని అక్కడనుంచి చివరకు జరిగిపోవటం. ఒక పద్ధతి. ఆపద్ధతివద్దు. నేను చూచిన విషయం నేను, నాభార్య చూచినవిషయం నాభార్య చెబుతాము. మే మిద్దరము చెప్పే కథలు వినండి: ముందు నేను నాకథ చెబుతాను.

౨

అది అమావాస్య. కన్నులు పొడుచుకొన్నా కానరాని చీకటి: దాని పైన ఆకాశం కాలమేఘావృతం అయి వుంది. ఆ నిబిడాంధకారంలో ఆ తిమిరలోకైకపతి నిరంకుశప్రభుత్వం

చలాయిస్తున్నాడు. కీచు మని చెవులు చిల్లులు పడేటట్లు ఈలకోళ్ళు ఆ తిమిరపతికి ఆహ్వాన గీతాలు పాడుతున్నవి. పెందలకడనే భోజనం చేసి ఎవరింట్లో వాళ్ళు నిద్రపోయినారు.

మాయింట్లో మేమూ పెందలాడే భోజనం చేశాము నేను నాపసిపిల్లతో కొంచెంసేపు ఆడుకొని తరువాత చదువుకొంటూ కుర్చీలో కూర్చున్నాను. మాకాంతం పొద్దస్తమానం శ్రమపడటంమూలాన నాతరువాత భోజనం చేసి నాగదిలోనే మరోమంచం మీద పసిపిల్లను పెట్టుకొని పరున్నది. అలసి ఉండటంమూలాన రవంతసేపన్నా మాట్లాడకుండా నిద్రపోయింది. మాచెల్లెలు ఒక అమ్మాయి నాతోనేఉంది. దానికి చిన్నతనం కావటంచేత నిదుర వేగిరం పట్టింది. నిద్రపోనిది నేనొక్కణ్ణి. శాస్త్రిగారు ఒక కథవ్రాసి పంపమని, వేగిరం కావాలని జాబువ్రాశారు. నాకు కథలువ్రాయటం అలవాటుతప్పింది. ఈమధ్య చరిత్రకథలు వ్రాయటంమూలాన ఎండిపోయినవిషయాలు అంతకంటె ఎండిన గ్రాంధిక భాషలో వ్రాయటం అలవాటై "చేవగల చిక్కని" తెలుగుపదాలలో కథఅల్లటం అలవాటు తప్పింది.

కథవ్రాసి పంపకపోతే నాప్రియమిత్రునికి కోపంవస్తుందని భయం నన్ను పీడించటంచేత కలం కాగితంముందర వేసుకొని ఏదోఒకటి వ్రాసి పంపుదామనుకొన్నాను. అదీగాక రచయితను ఎప్పుడూ వ్రాయుమని నిర్బంధించకూడదనీ, అట్లా బలవంతపెడితే యిల్లాంటి అవకతవకవ్రాతలు బయటికివస్తా

యని, కథకుడి మనోవాహినిలో భావతరంగాలు పొంగినప్పుడె సరియైనకథ బయలుదేరుతుందిగాని మరో సమయంలో కథరమ్మంటే రాదని నీతిపాఠం నిదర్శనరూపంగా చెప్పటానికి అయినా అవకాశం కలుగుతుందిఅని వ్రాతకు పూనుకొన్నాను.

కాని ఏం కథవ్రాసేది? ఒక్కమారు నాబుద్ధి ఈ విశాలమైన ప్రపంచంమీదికి పోయింది. ఎక్కడా నాకు కథకుకావలసిన సాహిత్యసామగ్రి దొరకలేదు. ఏదోమూలనుంచి ఎత్తుకుంటే అదే వస్తుందని ఒక పిచ్చినమ్మకంతో ఒకవిషయం ఎత్తుకొన్నాను. ఒక పల్లెటూరులోఉండే సాంఘికవిషయములు తీసుకొందామని ఒక మల్లం రెడ్డి అనే అతనిని సృష్టించా. రెడ్డి అనటంతోనే బుర్రమీసాలు, ఆజానుబాహువులు జ్ఞాపకంవచ్చి ఆరెడ్డికి అవన్నీ తగిలించి నల్లటిరంగేసి నిలుచోబెట్టాను. అక్కడినుంచి ఏమి చేయవలసినది తోచిందికాదు. మావూరికి సమీపంలోఉన్న ఒకరెడ్డిగ్రామంలో జరిగినవిషయం జ్ఞాపకంతెచ్చుకొని ఆవిషయం కథగామార్చి క్లుప్తంగా వ్రాసినాను. అది ఏమిటంటే

మల్లంరెడ్డి చిన్నతనంలో బహుతుంటరి. బడిలో చదువుకొన్నంతకాలం ఉపాధ్యాయులను వేధించుకొని తిన్నాడు. ఒకమారు అతడు కొన్ని కాకి ఈకలు చిల్లపెంకులు కలిపి పొట్లంకట్టి పంతులుపై విసరాడు. అందుమీద అతనిని బడిలోనుంచి వెళ్ళగొట్టటంచేత అతని చదువుఅంత వేగిరం కొసా

కులు వేసింది. ఈబడి విడిచిన బండయొక్క దుర్మార్గప్రవర్తన మబ్బువిడిచిన ఎండలాగ ఎక్కువైంది. అతని చిత్తంవచ్చినట్లు తిరుగుతూ ఇచ్ఛాసమితిలో సభ్యుడైనాడు. రైలుస్టేషనులో అతను పోట్లాడని రోజు లేదు. అతనిచేత దెబ్బలు తినని అరవటిక్కట్టు కలెక్టరు ఆచుట్టుపక్కల స్టేషనులలో లేడు. స్కూళ్ళలో మార్కులు వెయ్యని మేష్టర్లను కొట్టటం పెంకితనంగా ప్రవర్తించే పూటకూళ్ళమ్మలకు బుద్ధిచెప్పటం ఆదిగాగల మహాకార్యాలు చేస్తూ ఇతడు సంఘసేవ చేయుటం మొదలు పెట్టాడు.

అతని సౌశీల్యపరిణామములోని ప్రతిఘట్టము విస్తరించి వ్రాయటంకష్టం. అందుకని క్లుప్తంగా చెబుతాను. కొన్నాళ్ళకు అతడు మెట్టవీధులు తడికలబజార్లుకూడా దర్శించటం సానుల కొంపల పైన రాళ్ళు రువ్వటంసాగించి కొంత పేరు సంపాదించాడు.

అచిరకాలంలో అతడికి తాగుడు అలవాటయింది. మొదలు కొంచెంమత్తు కులాసా అయిన నిషాకోసం ప్రారంభించి తరువాత అలవాటుగా మార్చుకొన్నాడు.

పొగరుబోతులు త్రాగుబోతులు జారులు మొదలైన సిరకుటిలులయిన దుర్మార్గులతో స్నేహం చేస్తూ దుర్వృత్తివాల్లై పాపపంకంలో క్రమేపిక్రుంగి క్రుంగిపోయినాడు.

మల్లంరెడ్డి అంటే వూళ్ళోవాళ్ళు భయంపడటం మొదలుపెట్టారు. చిన్నపురెడ్డి అంత ఆసామీ అని అంటాఅన్నారు.

దేవుడి తిరణాలలో రాంభాయి పిచ్చెయ్యగారి ఇంటి ముందు ఎక్కువసేపుఆడి, మల్లంరెడ్డిఇంటిముందు తక్కువసేపు ఆడింది. మల్లంరెడ్డికి వళ్ళు మండిపోయింది: పళ్ళు పటపటా కొరికాడు. ఆవిషయం తనస్నేహితులు నలుగురితో చెప్పి వాళ్ళ రక్తాన్ని కాచాడు. కొద్దిరోజులలోనే శుభముహూర్తాన సానిదానికి దేహశుద్ధి చేశాడు. అప్పటినుంచి ఆవూళ్ళో పిచ్చయ్యగారి కక్ష ఒకటి మల్లంరెడ్డి కక్ష ఒకటి, ఏర్పడ్డాయి.

మరికొన్నిరోజులకు పిచ్చయ్యగారి కక్షకుచేరిన ఒక ఆసామి ఎద్దు మల్లంరెడ్డి చేలో పడ్డది. రెడ్డి దానిని చంపేశాడు. దానితో కక్షలు పెరిగినయి. తలలు ఎగురుతవిఅని ప్రతిజ్ఞ చేశారు.

దీపావళిపండుగరోజున అవ్వాయిజువ్వలు తోటాలు ఒకరుమీద ఒకరు కాల్చుకొని కొంత కసిదీర్చుకొన్నారు. వినాయకచవితినాడు ఉండ్రాళ్ళకుబదులు గుండ్రాళ్ళు ఒకరిపైన ఒకరు వేసికొన్నారు. వారికి వీరికి మధ్య పిచ్చుగడ్డివేస్తే భగ్గుమనేది.

రెడ్డయ్య తనచేతిక్రింద ఇద్దరు ముగ్గురు మాలవాళ్ళను ఉంచుకొని దొంగతనాలుచేయించటం ప్రారంభించాడు. ఆవ్యాపారం లాభకరంగాఉండటంవల్ల మరికొంతమందిని చేర్చి బందిపోటులు చేయించడం, వాములు తగలబెట్టడం మొదలైన క్రూరకార్యాలు చేయించాడు.

ఆవూరిలో కొందరికి అప్పులుఇచ్చి అవిపెంచి వాళ్ళఆస్తి

కాంత తను కలుపుకున్నాడు.

ఆవూళ్ళో పాపం ఒకముసలిది ఉంది. దానిదగ్గర ఒక వెయ్యిరూపాయలు ఉన్నవి. అదే దానికున్న ఆస్తిసర్వస్వము. ఆముసలిది ఆసొమ్ము ఎక్కడైనా వడ్డీకి వేద్దామని చూస్తున్నదని తెలిసి అందరికంటె రెట్టింపువడ్డీ యిస్తానని ఆపైకం తాను తీసుకొని ఆనోటుకు కాలదోషంవట్టగా అతను ఆపైకం కాజేశాడు.

ఆముసలిది పైకం అడిగితే "నీవు నాకియ్యనేలేదని" అని పైగా దానిని బయటికి గెంటించాడు. ఆముసలిది ఆరోజుమంచి అన్నంలేక మలమలా మాడిపోయింది. పైకం పోయిందనే దుఃఖంచేత మతి నంచలించి అది ఉన్మాదిని అయిపోయింది. ఆపిచ్చిదిచింకిపాతలతో ఊళ్ళోతిరుగుతూ "మల్లంరెడ్డి మాంసం తింటాను. వాడిరక్తం తాగుతాను. వాడిని పరాపరా కోయిస్తాను. వేడివేడి రక్తం తాగుతాను" అని అంటూ మొదలు పెట్టింది.

దానిరూపు మరీభయంకరమైనది. అసలే భయంకరమైన ముండ దానిపైన తిండిలేక శరీరం శుష్కించి పోయింది. దవడలు ఎండిపోయి లోతుక్కుపోయినవి. దాని పైపళ్ళు సహజంగానే ఎప్పుడూ కనబడుతూ ఉంటవి. ఇప్పుడవి కోరలలాగ భయంకరములైనవి. ఆవికృతస్వరూపం, ఆకరాళదృష్టులు ఆరజిత కేశములు, బలహీనంచే వంగిపోయిన కాళ్ళు పెడపాదములు, ఊచపుల్లలలాంటి చేతులూ గలశక్తి రూపాన్ని

జూచి పట్టపగలుసహితం ఆవూళ్ళోవాళ్ళు భయంచేత కంపించేవాళ్ళు.

మల్లంరెడ్డి పొలానికి వెళ్ళేసమయంలో గుమ్మంముందు ఈ వికటస్వరూపం తనచింపిగుడ్డలమూటతో నాట్యమాడేది. అతను పొలాన్నుంచి పొద్దుపోయి వచ్చేసమయంలో ఊరువెలుపల పోలేరమ్మగుడిప్రక్కన పెదమర్రిక్రింద, ఆచీకటిరాత్రిలో వికటనాట్యం జేస్తూ అతనిముందు ప్రత్యక్షమై "నీరక్తం తాగుతానురా" అని రంకెవేసి అంతర్థానమయ్యేది.

మల్లంరెడ్డి చేసిన క్రూరకృత్యాలవల్ల అతనినిజూస్తే ఊళ్ళో అందరికీ అసహ్యం వేసింది. అతని స్నేహితులే అతనిని ఒక్కరొక్కరూ వదిలివేసినారు.

పూర్వం స్నేహితులుగా ఉండి ఇప్పుడు వదిలేశినారని కోపంచేత మల్లంరెడ్డి వాళ్ళపై పగబూని వాళ్ళను సాధించాలని నిశ్చయించుకొని వాళ్ళ ఇండ్లు తగలబెట్టించినాడు. కోతకు సిద్ధంగా ఉన్నవాళ్ళ పొలాలను కోయించినాడు. కోసివేసినకుప్పలను తగలబెట్టించినాడు.

అందుకని అతనంటే ఆవూరు చుట్టుపట్ల గ్రామాలుహడలిపోయినవి. ధనవంతుడూ బలవంతుడూ అవటంచేత అతని మీద పెట్టిన కేసులు గెలవటంలేదు. అతని దుండగం అంతకంతకు ఎక్కువై పోయినది. అందరూ ఈతనిని 'ఏవిధంగా చంపుదామా' అని ఆలోచించినారు. కాని అందరికీ అతనిని జూస్తే భయము. రెడ్డిని జూస్తే భయపడంది ఒక్క పిచ్చిది.

పిచ్చిదాన్ని జూస్తే రెడ్డికి కూడా కొంచెం భయంవేసేది. ఎన్ని దుర్మార్గపు కృత్యాలు చేసినా ఈముసలిదాన్ని చంపటానికి అతని కెందుచేతనో బుద్ధిపుట్టలేదు. దాన్ని చూచినపుడల్లా అతడు ఎల్లాగో తప్పించుకొని పోయేవాడు.

మల్లంరెడ్డిభార్య చాలా సుగుణవంతురాలు. ఆమెకు కలరా తగిలింది. జీవించుట కష్టమని వైద్యులన్నారు. రెడ్డివిచారంతో వీధి అరుగుపైని కూర్చొని యుండగా ఎక్కడినించో ఢాకినీలాగ ముసలిది వచ్చి

మల్లంరెడ్డిని మడుచుకుతింటా
చిక్కని కండలు చీల్చుకుతింటా

అని పాడుతూ వికటహాసముచేస్తూ అతని ఇంటిముందు నిలబడ్డది.

రెడ్డి పండ్లు పటపటాకొరికి చంపుతా అన్నాడు పిచ్చిది పకపకనవ్వి పరుగెత్తిపోయింది. రెడ్డయ్య ముఖంముడుచుకొని ఊరుకొన్నాడు. అతనిభార్యపిచ్చిదానిమాటలు విని భయంతో వణికి కాలంచేసింది.

హితము చెప్పే గుణవంతురాలైన భార్యచనిపోయిన దగ్గర నుంచీ రెడ్డి మరింతక్రూరుడైనాడు. వూళ్ళో పసిపిల్లబాలాద అతనిని తిట్టేవాళ్ళే; అతని నాశనముకోరేవాళ్ళే;

ఒకరోజున రెడ్డి పొలంలోకిపోయినాడు. చీకటిపడ్డది. ఆకాశాన్ని నల్లటిమబ్బులు కప్పివైచినవి. మధ్యమధ్య తళుకుతళుకున మెరుస్తున్నది. చీకటి వినీలకుంతలములను ఎరియ

జేసుకొని ఉన్మాదినివలె నృత్యముచేసినట్లు అతనికి తోచింది. అంతలో అతనికి ఆవృద్ధోన్మాదిని జ్ఞాపకంవచ్చినది. అతని దేహం అప్రయత్నంగా కంపించింది.

ఆగాఢాంధకారంలో దూరాన ఏదోఒక వ్యక్తి కదులుతున్నట్లు కనిపించినది. ఒకటికాదు రెండు, మూడు, అయిదు ఏడు మరెన్నో వ్యక్తులు కదిలినవి.

నీవు దుర్మార్గుడివి
నీవు పాపివి
నిన్ను నరకంలో ఉక్కుస్తంభానికి కట్టికొడతారు.
నిన్ను తప్తతైలంలో పడేస్తారు.
నిన్ను పరపరా ఱంపంతో కోస్తారు.

అని రెండోచెవికి వినపడని కేకలు అతనికి వినిపించినవి.

అతడు ఉలిక్కిపడ్డాడు. ఏమిటిరా భ్రమ అని అనుకొని ఒక్కమారు ఒళ్ళు విరుచుకొని విదల్చుకొని ఆవలించి మళ్ళా నడిచాడు. అతని కళ్ళు భ్రమిసినవి. ఏమి కనబడ్డదో ఏమో నిలుచున్నచోటున నిలువబడి నిర్ఘాంత పడిపోయినాడు. ఏమిటి ఈక్రూరుడికి కనిపించింది? అది ఒక చిత్రమైన దృశ్యము. ఒకటి గాదు కొన్ని దృశ్యాలు. ఒకమాటు పండినధాన్యము, కోసివేసినకుప్పలు తగులబడుతున్నట్లు, ఆ ఆసాములు కళ్ళనీళ్ళతో దిగులుపడి నిలుచున్నట్లు—వారి భార్యాబిడ్డలు అన్నానికి ఇబ్బందిపడి విలపిస్తున్నట్లు—ఒకదృశ్యము. ఇండ్లు, వాటిలో సంవత్సరమునకు సరిపోను చేర్చిపెట్టిన గ్రాసంతో

సహా తగులబడిపోతున్నట్లు, వాళ్ళంతా గోలుగోలున ఏడుస్తున్నట్లు ఒక దృశ్యము, అతనికి కనిపించినవి. రెడ్డికి దేహం కంపించింది.

అప్పుడే ఆచీకటి రాత్రిలో ఎవరో నవ్వుతున్నట్లు పండ్లు పటపటా కొరుకుతున్నట్లు అతనికి వినపడ్డది. దీనివలన అతడు మరీ భయపడ్డాడు. ఉత్తరక్షణంలో ఆ పిశాచము, ఆ ఢాకిని ఆ ముసలిది ప్రత్యక్షమైంది. నీరక్తం పీల్చుతానురా? అని రంకె వేసి ఆపాతగుడ్డలమూట అతని ముఖాని కేసి కొట్టింది. అసలే భయకంపితుడైన రెడ్డికి ఈపాతగుడ్డలమూట ఆఖండలాస్త్రములాగా తగిలింది. కెవ్వున కేకేసి అతడు విరుచుకు పడ్డాడు. ముసలిది వికటహాసంచేస్తూ అక్కడే నుంచుంది.

ఇంతలోనే ఆచీకట్లో ఎవరో పదిమందిరైతులు "కాడి" ఒకటి తీసికొనివచ్చారు. వాళ్ళు శవమువలె పడియున్న రెడ్డిని చూశారు. మరణించాడేమో అని కొంచెంసేపు అక్కడే నిలబడి పరికించారు. రెడ్డి తెప్పరిల్లి కదిలాడు. "ఏమిలేదు ముసలిదిరా" అంటూ లేవబోయినాడు. ఇంతలో రెడ్డి మెడపైని కాడి పడ్డది. "ఆ—ఆ" అన్నాడు రెడ్డి. ఇంతలో అయిదుగురు ఒకవేపు మిగతా అయిదుగురు మరోవేపు చేరారు. "ఊఁ" అని కాడిని గట్టిగా నొక్కారు. మళ్ళీ మాట్లాడకుండా రెడ్డి కట్టె అయిపోయినాడు. ఇంతలో ఆముసలిది ఎక్కడినుంచో వచ్చి వికటహాసం చేస్తూ 'రక్తం' "దాహం" అని అరుస్తూ ఆకటికచీకట్లో ఎగురుతున్నది.

అని వ్రాశాను.

ఎల్లాగో ఆకధ పూర్తి అయింది అన్నమాటే గాని కధకు కావలసిన హంగులు దానికి లేవు 'మూడుముక్కలలో కట్టె కొట్టె తెచ్చె' అని వ్రాస్తే కధకుని చమత్కారం ఏముంది. అది ఒక Work of art గా ఎల్లా పరిగణిస్తారు. మొదలు పెట్టటంలో చమత్కారం, నడపటంలో నేర్పు, ముగించటంలో ముచ్చట, కధకుడికి ఉండాలి. ఒక చోట కధ ఎల్లా తేల్తుందా అని పాఠకునికి ఆదుర్దా కలగాలి. విసుకు రాకూడదు. కధ కుదురుగా ఉండాలి. ఇవన్నీ లేకుండా మూడుముక్కాయింపు మాటలతో ముగిసే కధ ముక్కచెక్కలుగానే ఉంటుంది.

నే వ్రాసినకధ పెంచాలని ప్రయత్నించాను. కొన్ని వర్ణనా భాగములు పెంచాను. రెడ్డి నడతను సూచించే మరికొన్ని విషయాలు చేర్చాలని ప్రయత్నించాను కాని అవి ఇమడలేదు. చిత్రకారుడైనా రంగులు సరియైనపాళ్ళలో కలపాలి గాని, చిత్రము బాగుండాలని రంగులు ఎక్కువ దట్టంగా పూస్తే అది పాడైపోతుంది. సరే ఏం జేస్తానని అల్లాగే 'ఆ కధను వదలేసి కాగితాలు అల్మరలో పెట్టి మడతకుర్చీ ముడిచి మూల నానించి నేను మంచంమీద పడుకు వాల్చాను నిద్రపోదామని.

అప్పటికే ప్రొద్దుపోవటంచేత బాగా నిద్ర పట్టింది. నేను పడుకొన్న గదికి వెనకనే మరోగది ఉంది. అందులో మా చెల్లెలు నిద రోతున్నది. మాగదిలోనుంచి ఆ గదిలోనికి వాకిలి ఉంది. తలుపులు తెరిచే ఉంచాము. రెండుగదులకు

మధ్య ఒక బుట్టపైన లాంతరు పెట్టాము. ఆ లాంతరు కెదురుగా వరాండాలోకి పొయ్యే వీధి వాకిలితలుపు ఉంది. వీధి వాకిలి తలుపుకు ఎదురుగానే లోపలిగది ద్వారము ఉందని చదువరులు జ్ఞాపకం ఉంచుకోకపోతే కథ అర్థం గాదు.

కొంతసేపటికి నాకు నిద్ర మెలుకువ వచ్చింది. నేను కళ్ళు తెరచిచూచేసరికీ మేము పడుకొన్న గదిలోనుంచి వీధివరాండాలోకి పొయ్యే తలుపు బార్లాగా తెరచి ఉంది. పసిపిల్ల మంచంలో తల్లిలేదు. మాచెల్లెలు మధ్యయింట్లో ఉండడం మూలాన దాని సంగతి నాకు జ్ఞాపకం రాలేదు. నాభార్య బైటికి వెళ్లింది కాబోలు! మళ్ళావచ్చి పడుకొంటుంది అని అనుకొని మళ్ళా నిద్రపోయాను. ఈమాటు నాకు కంతనిద్ర పట్టింది. అప్పుడు నాకొక భయంకరమైన కలవచ్చింది.

ఒకవిమర్శకుడు కథ పూర్తిగా చదివి ఇప్పుడు వ్రాసిన రెడ్డికి సంబంధించిన కథా, ఆకథ ననుసరించి వచ్చినకలా అసలు కథకు అట్టే సంబంధంలేదని అనుకొని చిరునవ్వుతో తన నిరసనభావాన్ని వెల్లడిస్తున్నాడు. ఆ రాత్రి నేనటువంటి కథ వ్రాయబట్టే నాకటువంటి కలవచ్చింది. ఆకలవల్లనే నే నారోజున అట్లు ప్రవర్తించవలసివచ్చింది. ఆనాడు రాత్రి ఆవిపరీతప్రవర్తనకు ఆకలే కారణం.

ఏమిటి ఆకల! నేనే మల్లంరెడ్డినట. నన్ను రైతులు గొంతుమీద కాడివేసి, పాటలుపాడుతూ, నవ్వుతూ కాడిమీద నృత్యము చేస్తున్నారట. నాప్రాణంపోదు. కాని

మిక్కిలి బాధ అనుభవిస్తూ అరుద్దామని నోరెత్తితే రాదట.

ఇంతలో నిద్ర మెళకువ వచ్చేసరికి వసారా గుమ్మం దగ్గర మాఅమ్మాయి నిలబడి ఏడుస్తున్నది. బుట్టమీద దీపం మందంగా వెలుగుతున్నది.

అప్పుడు నాకేమని తోచిందో నే చెప్పలేను. పిల్ల పక్కలో కాంతం లేక పోవడం మాచెల్లెలు ఆమంచంపక్కనే నిలబడి ఏడ్వటం చూచేసరికి కాంతం బయటికి ఎందుకో వెళ్ళితే అక్కడ ఎవరో దాన్ని కొట్టారనో, లేకపోతే పాము కరచి అది అక్కడ పడిపోయిందనో, నాకు భయంవేసింది. లేచి చప్పున వెళ్ళి మాఅమ్మాయిని కౌగిలించుకొని ఏమిటే అమ్మా ఏమిటే—ఏమి వచ్చిందే అని బిగ్గరగా అరిచాను అప్పుడే దాని భయం పోవాలని వీపుమీద గట్టిగా చరచాను. అదేమీ మాట్లాడలేదు.

అటు చూద్దునుగదా మా అమ్మాయి వెనకనే కాంతం ఏడవలేక ఏడవలేక ఏడుస్తున్నది. పాపం ఎంతసేపటి నుంచి ఏడుస్తున్నదో! కాంతం ముఖంలో నెత్తురు బొట్టు లేదు. కళ్ళలో దానిభయం అంతా కనపిస్తున్నది. ఎందుకో అంత భయం నాకు తెలియదు. వీధిలోనికి పోయినప్పుడు ఏమైనా కుట్టిందా? లేక ఏమి ఉపద్రవం వచ్చిందో? అని నేను హడలిపోయాను. అది నిలుచోలేనిస్థితిలో ఉన్నట్లుగ్రహించి దానిని చేతిలోకి తీసుకొన్నాను. నాచేతులలో అది పడిపోయింది. చేతులలో బరువు, పడటంచేత నేను పిల్ల మంచంమీద

కొంచెం కూర్చున్నాను.

ఇప్పటికిని వాళ్ళు నాకు ఏమీ చెప్పలేదు. నాగుండెలు జారిపోయినయి. కాళ్ళు తడబడ్డయి. ఇంట్లో ఇంకెవ్వరూ పెద్దవాళ్ళు లేరు. ఉన్న ఇద్దరు ఆడవాళ్ళు బెదురు చూపులతో హడలిపోయి ఏడుస్తున్నారు. ఫలానా సంగతి అని చెబితే అయినా బాగుండును. ఏమిటిచెప్పండి అని గొంతు వగిలిపోయేలాగున కేకవేశాను. ఆకేకకు వాళ్ళు మరింత భయపడి ఏడ్చారు. వాళ్ళచూపులు చూస్తే ఎంతవాడికైనా భయం కలుగక మానదు.

ఏమి ఉపద్రవం వచ్చిందో ఏం జూశారో, ఇంటికి ఏమైనా నిప్పు అంటుకొందా ఏమైనా కుట్టిందా అని వెయ్యి ఆలోచనలు ఒకక్షణంలో నాబుర్రలో మెరుపుదీపాలలాగ మెరసిపోయినాయి.

కాంతం ఏం మాత్రం పలికే స్థితిలో లేదు. కాని నేను పిల్లమంచంపైన కూర్చోటం చూచింది. నేను ఆహడావుడిలో పిల్ల ఎక్కడుందో చూడలేదు. కాని ఇంత భయంలో కూడా ఆతల్లి ఒక కన్ను ఆచంటిపిల్లమీదనే ఉంచింది.

నేనెక్కడ పిల్లమీద కూర్చున్నానో నాకు తెలియదు. కాంతం పిల్ల పిల్ల అని అరిచింది. ఆమాట వినటంతోనే పిల్లకేదో జబ్బు చేసింది అందు కని ఏడుస్తున్నారని అనుకొని వెంటనే మాకాంతాన్ని క్రిందికి వదిలేసి పిల్ల వైపు తిరిగాను. పిల్ల కులాసాగా ముత్యంలాగ నిదరపోతున్నది. పిల్ల నిదుర

పోతున్నప్పుడు ఎందుకేడుస్తున్నార్రా అని నేను హడలిపోయినాను. ఇంతలోనే పిల్లను ఇల్లా ఇవ్వండి అన్నది కాంతం. నేను మళ్ళీ ఆలోచనలేకుండా పిల్లను ఒక్క రెక్కతో లాగి తల్లికి అందిచ్చాను.

ఇంతలో కాంతం మా అమ్మాయి కూడ ఆమఖ్య ఇంటి వేపు చూస్తూ హడలిపోయే చూపులు చూస్తూ గజ గజ వణుకుతూ ఒక చెయ్యి అటుచూపి క్రుంగిపోయిన గొంతుకతో "దొంగలు దొంగలు" అన్నారు. తరవాత చతికిల బడ్డారో అట్లాగే ఏడుస్తూ నిలుచున్నారో జ్ఞాపకం లేదు.

3

నాకు ఈ హడావుడివల్ల కలత నిదురవల్ల కలలవల్ల బలహీనం కలిగింది. అందుచేత మళ్ళా మాట్లాడలేకపోయినాను. గుండెలో రాయి పడ్డట్టు ఏదో గుభేలు మనిపించింది. కాళ్లుగజ గజ వణికినవి. దొంగలు ఉన్న గదివైపు చూశాను. అక్కడ ఎవ్వరూ నాకు కనిపించలేదు.

కొంచెం ధైర్యం తెచ్చుకొని నేనూ "అక్కడ ఎవ్వరున్నారే! ఎవ్వరు లేరే" అన్నాను. అయినా బాగా చూద్దామని అటువైపు లాంతరు పుచ్చుకొని నడిచాను. కాని కాంతం నా చెయ్యి పట్టుకొని చప్పున వెనక్కు లాగింది.

వానితో నాకు ఉన్న ధైర్యం కాస్తా పోయి పట్టి అబలనై పోయినాను.

దొంగలయితే యింతసేపు కేకలువేస్తూ ఏడుస్తూంటే అక్కడే ఉంటారా? ఎవరోవిరోధులు మనలను జడిపించాలని వచ్చారని అనుకొన్నాను. అటువైపు తిరిగిచూశాను. అక్కడ నాకొకనీడ కనిపించింది. తల రేగిఉంది—కాళ్ళు వంకరగాను చేతులు లావుగాను ఉన్నవి. నేను కలలోచూచిన మునలిది నాకుమళ్ళీ ప్రత్యక్షమైంది. ఆవికటస్వరూపం ఇదివరకే నామనస్సులో ఉంది. ఇప్పుడది కట్టెదుట కనుపించింది. నాకు భయంచేత వళ్ళువణికింది. నోట మాటరాలేదు. ఆఖరుకు ఏమిచెయ్యటానికి తోచక దొంగలు దొంగలు అని అరవాలని అనుకొన్నాను. కాని గొంతు పూడిపోయింది. మాట ఒకటీరాన రాలేదు. కాని రెండు మూడు నిమిషాలలో ఎల్లాగో ధైర్యము తెచ్చుకొని- దొంగలు దొంగలర్రోయి! డాకినీ! కూనీకూడా! అని పెద్దగా అరిచాను.

ఇంతలో పిల్లనెత్తుకొని కాంతం వరండాలోనికి పోయింది. మాఅమ్మాయి నేను గడపలోనే ఉన్నాము. వసారాకొట్లో అద్దెకున్న రాజుగారు కర్రచూడండి అని కేకవేస్తున్నారు. రవంతసేపులో రాజుగారు మాయింట్లో అద్దెకున్న డ్రాయింగుమాస్టరుగారూ ఇంట్లో పనిజేసే బుచ్చమ్మా వచ్చారు. నేను వాళ్ళవెనక్కు తగ్గి వాళ్ళను ముందుకు తోశాను. మా అమ్మాయి గడపదాటి వదినతో కలుసుకొన్నది. నాప్రా

ణాలు ఎగిరిపోతున్నవి. దొంగముండావాడు ఇంట్లో ప్రవేశించాడు. పైగా కేకలువేసినా పారిపోడాయె. ఎట్లాగతి!

మేమంతా లాంతర్లు పుచ్చుకొని లోపలిగదిలోకి పోయినాము. అక్కడఎవ్వరూ మాకగుపించలేదు. తలుపులు గడియలు వేసిఉన్నాయో లేదో మేము పరీక్షించలేదు. మావెనుక పనిజేసేమనిషి బుచ్చమ్మ వుంది. “అదుగదుగో దొంగ పారిపోతున్నాడని” అది కేకవేసింది. అంతా ఆఇంట్లోనుంచి మళ్లీ యీఇంట్లోకి వచ్చాము. రోడ్డుపైన ఏదోమనిషి అలుకుడు వినిపించింది. ఇంతలో ఎవరో లాంతర్లతో వస్తునట్లు కనిపించింది. సరే దొంగలను వాళ్ళు చూచి పట్టుకొంటారని నేననుకొన్నాను.

తరువాత మళ్ళీ మధ్య ఇంట్లోకి రెండు లాంతర్లతో ముగ్గురు మొగాళ్ళము వెళ్ళాము. ఇల్లు పరికించి చూద్దుము గదా కిటికీలు తలుపులు ఎక్కడికక్కడ బిగించి ఉన్నాయి. దొంగ లెట్లావచ్చారంటేఎట్లావచ్చారని అందరూ అడిగారు. కన్నం ఎక్కడాలేదు. ఒకవేళ వాకిలి తలుపు తెరిచిఉంచటం వల్ల వస్తే ఎల్లావెళ్ళాడు? దొంగను చూచినతరువాత మేము ఆద్వారందగ్గరే ఉన్నాము- మరి దొంగలు ఎల్లాపారిపోయ్యారు !

ఆఖరుకు ఏమి తేలిందో ఇప్పుడు చెప్పను: మా ఆవిడ చెప్పేకథకూడా విన్నతరువాత దొంగలు ఎల్లావచ్చింది ఎల్లా పారిపోయింది చెబుతాను.

౪

కాంతం చెప్పిన కథ

నేను గృహకృత్యములు తీర్చుకొని వంటయిల్లు కడిగి తలుపులన్నీ సరీగ్గా గడియవేసి ఆడబిడ్డకు మధ్యయింట్లో పరుపేసి ముందుయింట్లో రెండుమంచాలు వేశాను. ఒక మంచం మీద పరుపేశాను. రెండోమంచం మీద గొంగళ్ళుపరచి దానిపైన దుప్పటి వేసుకొని నేనూ పిల్లా పడుకొన్నాము. మావారు ఏదో వ్రాసుకొంటూ కూర్చున్నారు.

పాలు మంచంక్రింద పెట్టుకొని నిద్రవచ్చే సమయంలో పాలు తాగుదాములే అనుకొని పిల్లకు పాలిస్తూ పడుకొన్నాను. నాకు తెలియకుండానేనాకు నిద్ర పట్టింది. మరి కొంత సేపటికి ఆయన నన్ను లేపి పాలు తాగమని చెపటం, నేను వినుకొంటూ మత్తుగానే ఆపాలు నోట్లోపోసికొని మింగటంనాకు జ్ఞాపకమే. దాని తరువాత ఎంతసేపు నిద్రపోయేనో తెలియదు కాని నేను వదలిపెట్టిన పాలు కొన్ని పిల్లి తాగటం అలుకుడైతె మేలుకొన్నాను. పిల్లిని తోలేసి ఆడబిడ్డను లేపుకొని బైటికి వకటి కెళ్ళాం.

వసారాలో అవ్వగారు బుచ్చమ్మకూర్చుని మాట్లాడుతున్నారు. మేముఅక్కడి కెళ్ళి కూర్చొని ఆమె చెప్పే కబుర్లు విన్నాము. అర్ధరాత్రివేళ ఏంకబుర్లు అంటారేమో పక్క

ఇంట్లో ప్లీడరుగుమస్తా తన భార్యను కొడితే ఆమె ఏడుస్తున్నది. ఆమె ఎందుకుఏడుస్తున్నదండీ అనినేను అడిగితేఆమె ఏమేమోకబుర్లు కొన్ని చెప్పింది. ఈకబుర్లతో ఒక అరగంట కాలంగడిచింది. ఇక పడుకొందామని మా ఆడబిడ్డ అన్నందువలన మే మిద్దరము ఇంట్లోకివస్తున్నాము.

ఇంతలోనాకు అయ్యో ఇంతసేపూ ఈతలుపు తెరిచిపెడితినే ఎవరైనా జొరబడిఉండరా అని భయంవేసింది.

గుమ్మందాటి ఇంట్లోకి తొంగిచూచాను. ఆలోపల తోడికనానుకొని ఇద్దరుమనుష్యులు నిలుచున్నారు. అందులో ఒకడు కొంచెం పొడగరి. ఒకడు పొట్టివాడు. ఒకడితలమాత్రం రేగిబుట్టలాగుంది.

యమభటులలాంటి ఇద్దరుమనుష్యులను నాకట్టెదుట చూసేసరికి కన్ను చెదిరిపోయింది. పైప్రాణాలు పైన ఎగిరిపోయినాయి. కొంచెం ధైర్యంచేసుకొని కళ్ళువిప్పి నంగి తేరిపారజూచాము నేనూ మాఆడబొడుచూన్నూ. మనిషి అలికిడి వాళ్ళు వినికాబోలు మావంక తొంగిచూచారు.

ఇక నేనేమిజెప్పేది! ప్రాణంపోయినకట్టెలాగ మొద్దుబారింది నాదేహం! వెనక్కుపోలేక ముందుకూరాలేక అక్కడే నిలబడ్డాను.ఆడదాన్ని ఎప్పుడూ ఒంటరిగా కాపురంచెయ్యని దాన్ని ఇటువంటి దృశ్యముజూచి ఎంతవాడిలిపోయానో ఎంత వణికిపోయానో నేను మాటలలో చెప్పలేను. మేమిద్దరంగొల్లున ఏడ్చాం. అటుతరువాత దొంగలకోసం చూస్తేకాని కనిపించలేదు. మరి ఎల్లాపారిపోయ్యారో భగవంతునికి తెలియాలి.

౫

రాజుగారూ మాస్టరుగారూ ఆశ్చర్యపోయినారు. వాకిట్లో అందరు మాట్లాడుతుంటే దొంగలు ఎల్లావచ్చారు? అని మొదటిప్రశ్న. నేనూ ఆవిడా అమ్మాయి ఇంతమందిచూస్తుంటే కట్టెలాగ ఎదురుగా అంతసేపుఎందుకు నిలబడ్డాడు? అని రెండోప్రశ్న. అల్లా మొండిచేసుకొని ఉన్నవాడు ఎల్లా తప్పించుకొనిపోయినాడు. అని ప్రశ్నపైని ప్రశ్నలొచ్చినాయి.

వాళ్లు నన్ను ఉద్దేశించి మీరు చూచారా దొంగలను అన్నారు. "నేనైతే చూడలేదు. నాకు కళ్ళ జోడు లేనిదే దూరపువస్తువు సరిగ్గా కనిపించదు. మా ఆవిడ అదిగో దొంగలు అని చూపిస్తే—ఛా! అక్కడ ఎవ్వరున్నారన్నాను. దగ్గరకు వెళ్లి చూద్దామని లాంతరు తీసుకొని బయలుదేరే సరికి, బుర్రచితక కొడతా డనుకొందో ఏమిటో కాంతం వెనక్కు లాగింది నన్ను. అదుగో ఉన్నా డంది మా అమ్మాయి కూడాను. లేతకళ్ళవాళ్ళు ఇద్దరు ఉన్నారంటుంటే నేను మసక కళ్ళవాడిని లేదంటం తెలివితక్కువ అని అనుకొని 'దొంగలు' 'దొంగలు' అని కేకేశాను అన్నాను. అదిగాక నాకేదో దయ్యం కనిపించింది అన్నాను.

మీరు చూశారా అని కాంతాన్ని అడిగారు—చూశాను ఒక అతను పొడుగు, ఒకడు పొట్టి. అందులో ఒకరితల దుబ్బుతల. కదల కుండా మెదలకుండా నుంచున్నారు అక్కడ

అన్నది.

మాస్టరుగారూ రాజుగారూ పకా పకా నవ్వటం మొదలుపెట్టారు. మా అమ్మాయి తలరేగి దుబ్బుగా ఉంది ఆరోజే తలంటి నీళ్ళు పోసుకోవటంచేత. మా అమ్మాయికంటె కాంతం కొంచెం పొడుగు. ఇంక చెప్పవలసినదేముంది? ఈ యిద్దరికీనీడలు ఆ గోడపై పడ్డవి. అవి జూచి వీళ్ళు దొంగలని భ్రమపడ్డారు. మిగతా కథంతా జరిగింది.

సరే బాగానే ఉన్నది తప్పక అల్లాగే జరిగి ఉంటుందని నాకు తోచింది. కాని వీళ్ళకు ముందు దీపం ఉంది కాని వెనక లేదు. వీళ్ళ నీడలు ముందుకు ఎందుకు పడ్డాయా అని నూతనసమస్య వచ్చింది. దానికి జవాబు దొరకలేదు. ఒకవేళ నిజంగా దొంగలే వచ్చారేమో అని అనుమానం కలిగింది. రావటంవట్టి అబద్ధం అని అనుకొని నీడలు ముందు పడటానికి కారణం ఏమా అని ఆలోచించాను.

కొంచెం ఆలోచించుతే నిజం తేలింది. మా యింటిముందు ఒక మునిసిపల్ లాంతరు ఉంది, ఆ లాంతరుకాంతి కిటికీలో నుంచి ఇంటిలోకి వస్తున్నది. ఆ కారణంచేత నీడలు మనుష్యులముందు పడ్డయి!

౬

అంతా అయిపోయింది. ఎవరిదారిని వారు పోయినారు. మేము నిద్రపోవాలెనని పడుకొంటే నిద్రపట్టదు. మమ్మ

లను ఏదో భయం పట్టుకొంది. చీమ చిటుకుమన్నా మేము ఉలిక్కిపడేవాళ్ళం. జరిగినవిషయమంతా నేనోమారు మా కాంతం ఓమారు, మాఅమ్మాయి ఓమారు చెప్పుకొన్నాం.

నేను నిద్రపోవాలని కళ్ళు మూసుకొనేసరికి ఆకిటికీలోనుంచి ఇద్దరు దొంగలు ఒక వికృతాకారంగల ముసలిది తొంగిచూస్తున్నట్లు నావంక తిరిగి పండ్లు పటపటా కొరుకుతున్నట్లు కల వచ్చింది.

మాయింట్లో దొంగలుపడి ఉన్న వస్తువులన్నీ ఎత్తుకొనిపోయినట్లు కాంతానికి కలవచ్చినది.

దొంగలువచ్చి కిటికీచువ్వలలో ఇరుక్కున్నట్లూ వాళ్ళు అందులోనుంచి బైటపడేలోపల తాను అక్కడినుంచి పారిపోవాలని ప్రయత్నంచేస్తుంటే కాళ్ళు ఆడనట్టూ మాఅమ్మాయి కలగన్నది.

ఇట్లా రాత్రంతా భయంకరమైన రంగంలో గడిపాము. దయ్యాలమధ్యపారేసినా అంతకష్టం అనుభవించేవాళ్ళము కాము. ఏబాధలేకుండా తెల్లవారుజామున అయిదుగంటలకు నవ్వుతూ లేచింది మాపసిబిడ్డఒక్కతే.

సప్తాహం

గోపాలానికి ఏమీపనిలేదు. చదువుకొన్నవాళ్లకే పనులు దొరక్కపోతుంటే, ఏదో వానకాలపుచదువు రెండుముక్కలు చదువుకొన్నవాళ్ల మాట దెప్పాలీ ? అయితే ఒకవిషయము ఆలోచించాలి. ఉద్యోగంఅనేది సేవ, అంటే ఒకరికింద నౌకరి చేయటం స్వాతంత్ర్యానికి విరుద్ధము. అందుచేత గోపాలం పూర్తిగా స్వతంత్రజీవనము చేయటానికి పూనుకొన్నాడు. 'అడిగినజీతంబివ్వని మిడిమేలపు దొరనుగొల్చి .మెలగుటకంటె వడిగలయెద్దులగట్టుక మసిదున్నుక బ్రతుకవచ్చు మహిలో సుమతీ,' అని మహాకవి పాడుతున్నాడు. అయితే మడిదున్నుక మనుగడ గడపటానికి మడిఅనేపదార్థము ఒకటిఉండాలి; 'మడి లేకపోతే ఏమిటిదున్నటం అనేతర్కాన్ని సాధించటం ఎల్లాగ ?

వర్తకంఒకటి ప్రతినిరుద్యోగికీ ఆదర్శము; గోపాలానికి కూడా అదే ఉద్దేశం కలిగి తీవ్రంగా ఆలోచించి తెగించి ఒక వ్యాపారంలో వేలుబెడితే అందులో నష్టంవచ్చింది. తలదువ్వుకొని గ్లాస్గోమల్లు చొక్కాతొడుక్కొని మల్లుబట్ట కట్టుకొని, పయిన ట్వీడుకోటు తగిలించి సిజర్సు సిగరెట్టు వెలిగించి తెనాలి వీధులలో తిరుగుతుంటే ఎన్నాళ్ళుజరుగుతవి గోపాలానికి ?